

THƠ NHẤT TUẦN

Thơ Mục

1. Bài thơ cuối
2. [Buồn trong kỷ niệm](#)
3. [Cánh lá phong](#)
4. [Chủ nhật này trầm nhớ ái Khanh không?](#)
5. [Hoa học trò](#)
6. [Lỡ một mùa thi](#)
7. [Tiễn một người](#)
8. [Tóc rối](#)
9. [Xin trả lại em](#)
10. Cầu Nguyện
11. Hoa Lòng

BÀI THƠ CUỐI

Anh bỏ ra đi tận cuối trời
Vui cùng sóng biển giữa trùng khơi
Một quên hết những ân tình cũ
Tôi đọc thư xong chỉ mỉm cười

Xin chúc cho anh ước nguyện tròn
Cuộc tình hư ảo, có mà không
Hết còn là của đời nhau nữa
Thôi thế thì thôi, thế cũng xong

Đêm cuối cùng mình nhảy với nhau
Tiếng cười vui xé tiếng lòng đau
Tưởng tình theo sóng trôi ra biển
Sóng dội về tim lớp lớp sầu

Đôi lúc băng khuâng chuyện hẹn thề
Nhưng thôi, nhắc lại để ai nghe
Gió khuya xô lá trên sân vắng
Ngỡ bước chân quen bỗng trở về

Viết một bài thơ cuối gửi ai
Tại sao tôi cứ hỏi tôi hoài
Em, Anh, Ai ...đắn đo từng chữ
Đêm lạnh nhiều đêm lạnh, rất dài.

BUỒN TRONG KỶ NIỆM

Chiều mưa đó tưởng không còn gặp lại
Lần cuối cùng hai đứa lặng nhìn nhau
Có bao giờ em hiểu được anh đâu
Tình ngang trái và những lời gian dối

Trong tay nhau nhiều lần anh tự hỏi
- Ái Khanh ơi! Em còn nhớ chăng em
Bình minh hồng và những buổi chiều êm
Chuyện chúng mình với bao nhiêu kỉ niệm

Hoa không đợi mà tình cờ bướm đến
Mình yêu như chưa từng có bao giờ
Em về rồi anh ở lại bơ vơ
Và bỗng thấy muốn giậm hờn mãi mãi

Chiều mưa đó tưởng không còn gặp lại
Nào ngờ đâu trên thành phố cao nguyên
Đang âm thầm đếm bước dưới trời đêm
Anh bỗng thấy dáng người xưa thấp thoáng

Mái tóc đỏ bông bênh che vàng trán
Nét môi cười và cặp mắt nai tơ
Anh tưởng mình như đang sống trong mơ
Và thầm hỏi hay chỉ là hư ảnh

Ai thoát gặp đã vội vàng lẫn tránh
Trong mưa bay anh thờ thần ra về
Mimosa tràn ngập lối anh đi
Hoa hay chính mình đang tan nát?

Tết tha hương nhớ mùa xuân Đà Lạt
Lòng băng khuâng thương người cũ năm nào
Tình tưởng phai theo ngàn cánh anh đào
Bỗng giây phút lại thăm hồng nỗi nhớ

Tiếng mưa như giọng ai hoài nức nở
Lần cuối cùng rồi mãi mãi và mãi mãi chia xa
Cho hồn anh nổi bão táp phong ba
Thương từng hạt mưa buồn trong kỉ niệm.

CÁNH LÁ PHONG

Em viết gì trên cánh lá phong
Tình ta như biển rộng mênh mông
Bao nhiêu năm với ân tình đó
Hứa với nhau rồi, có nhớ không

Dù chẳng bao giờ muốn nhớ đâu
Một năm có đủ bốn mùa đau
Đêm đêm hỏi mãi người trong mộng
Đến kiếp nào ta mới của nhau

Có giữa tình xa nốt nhạc buồn

Mỗi phần đời rất đổi cô đơn
Cuối thu lá chết sao nhiều quá
Lạc giữa cuồng phong khắp ngã đường

Trên lá khô em viết những gì
Tình theo đời lá cũng bay đi
Đàn khuya thốn thức nhiều đêm vắng
Thương lệ rơi thềm phút biệt ly

Chỉ của nhau thôi: Truyện Chúng Mình
Như tia nắng sớm thật mong manh
Sưởi hồn anh một trời băng giá
Thơ, nhạc và em, em của anh.

CHÚA NHẬT NÀY TRẦM NHỚ ÁI KHANH KHÔNG?

Chỉ tại anh, nên hôm qua về trễ
Cứ “phim hay, tài tử trứ danh” hoài
Anh quảng cáo và tô màu giỏi thế
Hỏi ai còn đành khất hẹn ngày mai

Chỉ tại anh nên trời thu đổi gió
Mimosa phủ kín mặt đường khuya
Vương đầy tóc em bắt đèn anh đó
Gỡ dùm đi đứng cười mãi ô kìa

Chỉ tại anh nên hôm nay dậy muộn
Sáng thứ hai bỏ mất một giờ đầu
Bốn “con sin” (cô giáo già ác gớm
Còn bắt em chép phạt mấy trăm câu!)

Ngày thứ tám, em vào ngồi chép phạt
Mấy trăm câu mà viết mãi không xong
Ông giám thị cầm giấy xem chỉ thấy
Chúa nhật này trầm nhớ ái khanh không?

Chúa nhật này anh có nhớ em không?
Chúa nhật này trăm nhớ ái Khanh không?

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Trần Thiện Thanh phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

HOA HỌC TRÒ

*“Nàng rằng hoa rụng mình ơi!
Nhật cho đầy giỏ, rồi chơi vợ chồng”*
(Nguyễn Tố)

Bây giờ còn nhớ hay không
Ngày xưa hè đến phượng hồng nở hoa
Ngây thơ em rủ anh ra
Bảo mình nhật phượng về nhà chơi chung

Bây giờ còn nhớ hay không
Anh đem cánh phượng bồi hồng má em
– “Để cho em đẹp như Tiên!”
Em không chịu, sợ phải lên trên trời

– “Lên trời hai đứa đôi nơi
Thôi em chỉ muốn làm người trần gian”
Hôm nay phượng nở huy hoàng
Nhưng từ hai đứa lỡ làng duyên nhau

Rưng rưng phượng đỏ trên đầu
Tìm em, anh biết tìm đâu bây giờ
Bao nhiêu kỷ niệm ngày xưa
Gửi vào đây một bài thơ cuối cùng

Bây giờ còn nhớ hay không
Đến người em nhận làm chồng? Mà thôi.

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Anh Bằng phổ nhạc thành bài hát *Bây giờ còn nhớ hay không*.

LỖ MỘT MÙA THI

Tặng những người lỗ một mùa thi, nhưng không lỗ một mùa hoa

Suốt năm ấy hai đứa mình yêu nhau
Xé vở học viết thư tình tâm sự
Bài không xem, khi yêu ai cần nữa
Cửa Thiên Đàng mở rộng đón hai ta
Hồn lâng lâng nghe tấu nhạc tình ca
Hoa gặp bướm lần đầu tiên say đắm
Nên dấu bảo ái tình là trái cấm
Thì chúng mình vẫn hái thả nhiên ăn
Từng kẻ môi, áp má biết bao lần
Vẫn thiếu thốn như linh hồn cô độc
Yêu như thế hỏi còn ai thèm học
Em mãi mê định nghĩa chữ yêu đương
Định viết bài thơ âu yếm lên tường
Đan hai chữ (tên nhau) đầy sách vở
Không lo lắng không phút giây buồn khổ
Và thời gian ngắn ngủi biết bao nhiêu
Ai bảo tình yêu như sớm nắng mưa chiều
Chúng mình chỉ thấy danh-từ “chung thủy”
Vả chẳng yêu nhau thì ai còn suy nghĩ
Phí thời gian đi tính toán điên rồ.

Rồi phượng về mùa thi lại bất ngờ
Nhưng hai đứa nghe tin không sửng sốt
Lẽ dĩ nhiên bài thi không điểm tốt
Và tên người bị trượt lúc thi xong
Có chúng mình (nhưng cũng chả thèm trông)
Và thầm nhủ kể gì tên trên bảng
Miễn hai đứa vẫn thương yêu nồng thắm
Và tên còn khắc đậm ở trong tim

Thì ngàn năm nhớ mãi chuyện thần tiên
Và đẹp mãi tình xanh thời trẻ dại.

TIỄN MỘT NGƯỜI

Gửi theo Thanh Nam

Hôm nay Trời cũng thương ai khóc
Đất khách... ta say tiễn một người
Nước mắt, nhà tan... đời tủi nhục
Lò thiêu, huyết lạnh... thế là thôi!!
Đình Hùng đang đợi miền Tiên Cảnh
Kìa... Vũ Hoàng Chương đón bạn rồi
Tao Đàn... thơ lộng tầng mây ấy
Có nhớ Huy Quang khóc sục sùi?

Có thương anh em, bè bạn cũ:
Đứa ngày lao động nghiêng răng cười,
Đứa đêm khắc khoải nơi tù ngục
Mẹ già, vợ dại... con thơ...ôi!!
Nợ trần trả sớm người đi sớm
Phủi tay, thanh thản như mây trôi

Đêm xưa lệ nhỏ trên ly rượu
Khóc hận cười đau tiếng bạc đời
Bẻ kiếm bên trời... tàn sự nghiệp
Đối ẩm nhìn nhau... mình nghẹn lời
Bây giờ kẻ ở, người đi biệt
Như thuyền đuổi sóng vút ra khơi
Như chim quỳên trắng... bay mê mãi...
Theo ánh sao băng loé cuối trời!

Mình ta lạc giữa cơn trường mộng
Rượu rót tràn ly thiếu bạn mời
Nhác quanh rặt những trò vân cầu
Nâng chén trên tay uống ngậm ngùi

Bài thơ lần chót, cho tri kỷ
Gửi gió bay theo tám hướng trời
Mười năm thương nước khô dòng lệ
Trời Đất thay ta khóc một người

Xứ lưu đầy, một đêm mưa tháng 6/85

TÓC RỐI

Tóc mây Hà Nội năm nào
Em đem từng sợi buộc vào đời anh
Bây giờ tóc bạc, tóc xanh
Tình xưa anh vẫn quấn quanh tìm hoài

Dịu dàng đầu ngả bờ vai
Rất âm thầm tiếng thở dài thân quen
Kể từ ngày tháng không tên
Xin thôi nhớ mãi mãi đêm cuối cùng
Ôm anh mắt lệ rưng rưng
Đấu xa nhau... nhớ, xin đừng quên nhau

Bốn mươi năm, cuộc tình sâu
Bốn mươi năm, mối duyên đầu khó quên
Vẫn bờ tóc rối hung êm
Mỗi lời yêu, mỗi lời thêm ngập ngừng
Môi ai lay động khẽ rung
Tình như tóc rối, xin đừng gỡ ra.

XIN TRẢ LẠI EM

**Anh xin trả lại em
Những thư yêu ngày trước
Năm trăm lá còn nguyên**

Cho đúng lời giao ước
Anh xin trả lại em
Tập khăn yêu xanh đỏ
Cuốn lưu bút bìa đen
Và đôi vòng tay nhỏ

Anh xin trả lại em
Cặp gối hồng em tặng
Bây giờ đi ở riêng
Chắc hẳn em cần lắm

Anh xin trả lại em
Những lời cùng khấn nguyện
Ngày ấy chắc em quên
Nên vội vàng thề hẹn

Anh xin trả lại em
Những môi cười sóng mắt
Những kỷ niệm êm đềm
Khi mình thương nhau nhất

Còn một trái tim yêu
Trọn đời anh giữ lại
Trọn đời anh mang theo
Cho đẹp tình thơ đại./.

Nguồn: <https://www.thivien.net/Nh%E1%BA%A5t-Tu%E1%BA%A5n/Xin-tr%E1%BA%A3-l%E1%BA%A1i-em/poem-7V7bfysez72yEtCKp0hLAQ>

CẦU NGUYỆN

Con quỳ lạy chúa trên trời
Để cho con lấy được người con yêu
Đời con đau khổ đã nhiều
Kể từ thơ đại đủ điều đắng cay
Sống nghèo hai chục năm nay
Xây bao nhiêu mộng trắng tay vẫn nghèo
Mỗi tình đầu trót bọt bèo
Vì người ta thích chạy theo bạc tiền

Âm thầm trong mỗi tình điên
Cầm bằng Chúa định nhân duyên bể bàng
Bây giờ con đã gặp nàng
Không giàu, không đẹp, không màng lợi danh.
Chúng con hai mái đầu xanh
Chấp tay khấn nguyện trung thành với nhau.
Thề rằng sóng gió biển dâu,
Đã yêu... trước cũng như sau... giữ lời

Người ta lại bỏ con rồi,
Con quỳ lạy Chúa trên trời thương con.

Hoa Lòng

Em bảo kiếm hoa rơi để ép
Sau đem về gửi tặng em yêu
Anh trả lời rằng anh chả biết
Vì hoa nhiều kể biết bao nhiêu

Màu trắng hoa hường hay ngọc lan
Hay màu tươi thắm của hoa soan
Vông vang vàng nhạt, hay thiên lý
Màu tím hoa sim sắc chóng tàn

Hay màu hoa máu của ti-gôn
Dáng vờ trong như những mảnh tim
Tặng em biết tặng hoa nào nhỉ
Biết ép hoa nào hợp ý em

Hai đóa hoa tươi đẹp nắng trời
Sao đem ngắt một hỡi em tôi
Chúng đang mơn mớn đưa hương sắc
Và cũng như người có lứa đôi

Lòng người nghệ sĩ giàu thương cảm
Nhìn cánh hoa đời dẫy mển thương
Em ơi ai nữ đang tay ngắt
Để cụm hoa kia phải rũ buồn

Vì thế nên anh đành trái ý
Không tìm hoa ép tặng em yêu
Nhưng mà bù lại anh chăm-chỉ
Nắn nót từng đêm viết rõ nhiều

Là những bài thơ đầy nhớ không
Hoa nào sánh được với hoa lòng
Đọc xong em có hồng đôi má
Và mộng cùng anh kết vợ chồng
1955

(Truyện Chúng Mình I. 1964)

Nguồn: <https://www.vietthuc.org/tho-truyen-chung-minh-cua-nhat-tuan/>

www.vietnamvanhien.org

